

vil Fristelsen til at spille under Dække ofte blive ret uimodstaaelig for Førerne. Og selv om der i Virkeligheden ikke bukkes under for Fristelsen, vil der dog altid hos Modpartiet og hos andre Samfundsklasser opstaa Mistanke om, at det alligevel sker, netop fordi der mangler en synlig og klar Linie mellem det tilladelige og utilladelige. Dette Forhold har givet Anledning til megen Bitterhed og meget ondt Blod hos Arg.ne.

Og hvad der gælder Førerne, gælder ogsaa det store Antal af menige Medlemmer, som i Strid med Overenskomsterne i det skjulte støtter eller fristes til at støtte deres Kammerater, ikke gennem Organisationens, men, for at holde Organisationskassen fri for Ansvar, under Haanden udenom Organisationens.

Her mangler en klar og for alle tydelig Linie, saa det straks og uden pinlige og beskæmmende Forhør kan ses, om Grænsen for Ansvar er overskreden eller ikke. Den eneste Ordning, som Arbejderpartiet sikkert i Længden vil finde stemmende med moralsk Værdighed, er den, at Organisationens overtager Ansvaret for enhver Strejke. Dette rene Standpunkt løser nemlig alle de her berørte Vanskeligheder.

4) I *social* Henseende maa det vistnok fremhæves som særdeles vigtigt, at Arb.ne i stadig stigende Grad bliver sig deres Ansvar overfor deres Organisationer bevidst, de Organisationer, hvis Virksomhed de i høj Grad skylder — og i en overskuelig Fremtid sikkert vil komme til at skyldes — det sociale Udviklingstrin, hvorpaa de til enhver Tid befinder sig. Efter at Arg.ne har organiseret sig, bliver det jo som sagt stadig mere aabenbart, at Spørgsmaalet om en Overenskomsts Overholdelse ikke er de enkelte Arbejders Privatsag, men at Enkeltmedlemmernes Brud paa Overenskomsten drager Følger med sig for alle Organisationens Medlemmer.

En udtrykkelig Fastslaaen af Organisationens pekuniære Ansvar for Enkeltmedlemmernes Brud paa Overenskomster vilde paa dette Punkt give Enkeltmed-

lemmerne en tydelig og let fattelig Belæring om deres Ansvar overfor Organisationens, en Pegepind af socialoplysende Betydning.

Og denne Pegepind vilde hjælpe Bestyrelsen i Udførelsen af dens Pligter. Bestyrelsen har nemlig Pligt til at hindre Brud paa indgaaede Overenskomster, en Pligt ikke blot overfor Arg.ne, men ikke mindst overfor Arb.organisationen, for hvilken det er en Livsbetingelse, at dens Ord staar tilTroende, saa at det overhovedet lader sig gøre at forhandle og slutte Aftaler med den.

Men det kan vanskeliggøre Bestyrelsen Udførelsen af denne Pligt, naar der næres den Opfattelse fra Medlemmernes Side, at det ikke vedkommer Organisationens, hvad Enkeltmedlemmer foretage sig; og Bestyrelsens Bestræbelser for at holde i Hævd indgaaede Overenskomster vilde faa en betydelig Støtte, naar Bestyrelsen under disse Bestræbelser stod som den, *der værner Medlemmernes Kasse mod Enkeltmedlemmers Overgreb*. Da vilde Bestyrelsens Modstand mod Enkeltmedlemmers Overenskomstbrud lettere forstaaes og lettere billiges af Organisationens Medlemmer.

Det kollektive Ansvar befrygtes imidlertid af Arb.partiet at kunne faa en anden Følge, som ogsaa maa omtales paa dette Sted, uagtet den forud er berørt.

Da den Hensynsfuldhed og Høflighed, som Menneskene udviser mod hverandre, i høj Grad hviler paa Hensynet til egen Interesse, er der Grund til at formode, at Arbejdsgiveres og Værkføreres Hensynsfuldhed og Høflighed overfor Arb. ikke paa alle Arbejdspladser er en Følge af en indre Trang, men enkelte Steder mere en Følge af, at en modsat Optræden vilde fremkalde Repressalier fra Arb.nes Side. Det kollektive Ansvar for saadanne Repressalier, naar de var forbundne med Overenskomstbrud, vilde imidlertid være egnet til hos Arg.en at svække Frygten for ved uheldig Optræden at foranledige Arbejdsstandsninger; ja, Udsigten til at faa det eventuelle Tab af en ulovlig Arbejdsstandsning dækket vilde maaske hos enkelte endog virke i skadelig Retning, og